

РЕШЕНИЕ

№ 7391

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8449** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 157799 от 28.07.2022 г. по описа на Административен съд София-град, подадена от Териториална дирекция на Национална агенция за приходите /НАП/ – С., чрез юрк. Н. Н., срещу Решение № 2678 от 15.07.2022 г., постановено по НАХД №17480/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 554845-F559753/11.01.2021 г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ - С. в Централно управление на Национална агенция по приходите (ЦУ-НАП), с което на „Митена“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] на основание чл. 185, ал. 2 вр. ал. 1 от Закон за данък върху добавената стойност (ЗДДС) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 /хиляда/ лева, за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н- 18/13.12.2006 на МФ.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на закона. Оспорва се извода на съда за допуснати процесуални нарушения по ангажиране отговорност на дружеството. Твърди се, че вмененото нарушение е безспорно казано и правилно е ангажирана отговорност на нарушителя. Моли съда за отмяна на оспореното съдебно решение, а НП да бъде потвърдено.

В съдебно заседание касаторът – Началник отдел „Оперативни дейности“ в Централно управление на НАП не се явява и не се представлява. Депозрана е молба за даване ход на делото по същество. Претендира се юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът - „Митена“ ЕООД в съдебно заседание не се представлява. Представена е молба за даване ход на делото по същество. Представени са отговор на касационна жалба и писмени бележки. Претендират се разноски за адвокатско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град, втори касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка: „Митена“ ЕООД стопанисва търговски обект – кафе, намиращо се на адрес: [населено място], [улица]. На 06.07.2020 г., около 11:42 ч., служители на НАП, сред които и свидетелят О. Т., на длъжност „инспектор по приходите“ към ЦУ НАП, извършила проверка на стопанисваното от дружеството кафе. Работното време на заведението било от 09:00 до 16:00 ч., всеки делничен ден. Контролните органи осъществили контролна покупка – 1 брой сладолед на стойност 1 лв., за което им била издадена и касова бележка. При проверката било установено, че заведението разполага с фискално устройство модел „DATECS DP 25“ с ИН DT 518211, както и фискален принтер с ИН 02518121, чрез който можело да се извършват функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“. Проверяващите проверили касовата наличност за деня, като спрямо ДФО „Х“ с № 0001795, касовата наличност следвало да е в размер на 1 лв. Бил направен опис на реално разполагаемата парична сума в обекта, която възлизала на 142,50 лв. В касовата книга на обекта, за начална касова наличност, била описана сумата от 141,50 лв., а в поле „общо въведени пари в касата“ – 70 лв. На място на проверката присъствал и управителят на обекта – О. К.. Резултатът от проверката бил материализиран в П. сер. АА № 0085585. Въз основа на установеното, свидетелят Т., съставила АУАН № F559753/16.07.2020 г., в който било прието, че фактическата касовата наличност, констатирана в хода на проверката, извършена на 06.07.2020 г., не съответства на разпечатана касова наличност спрямо ДФО, установена разлика в размер на 141,50 лв., която не била отразена във ФУ чрез функцията „служебно въведени суми“ – нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н- 2 18/13.12.2006 г. на МФ. Актът бил връчен на представител на дружеството, а в законоустановения срок постъпили и писмени възражения. На 11.01.2021 г., при идентична словесна и цифрова квалификация, било издадено и процесното НП.

Въззивният съд е формирал извод за незаконосъобразност на НП, като е приел, че е нарушен чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН. Съдът е стигнал до заключение, че вмененото

нарушение не е безспорно доказано, а твърденията в АУАН и НП се опровергават от свидетелските показания и приложените копия от касовата книга за дневните финансови отчети. Прието е още, че е налице противоречие между словесното описание на нарушението и неговото цифрово изражение, като съдът е изтъкнал, че чл. 185, ал. 2 предвижда три самостоятелни хипотези.

Решението е правилно.

Приетите по делото доказателства безспорно разколебават доказаността на нарушението по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006г., санкционирано с разпоредбата на чл. 185, ал.2, вр. ал.1 ЗДДС.

Районният съд подробно е обсъдил приетите по делото доказателства и е установил относимите факти, които обуславят извод за допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения. Както в АУАН, така и в НП не се съдържа подробно и коректно описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението. От събраните в хода на въззивното производство доказателства се установява, че сумата от 141, 50 лв. е била извън касата, отделени „за стока“, а от приложената дневна справка от дневната финансова книга за отчети се установява, че обектът е стартирал с начална сума от 141, 50 лв. Касае се до съществени обстоятелства, свързани с деянието, които не са отчетени и отразени в АУАН, а и от АНО, което представлява нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН и е от категорията на съществените, тъй като ограничава правото на защита на наказаното дружество и до голяма степен пречатства съдебния контрол за законосъобразност на НП.

Правилен е и изводът на въззивния съд за недоказаност на нарушението. Липсват категорични доказателства, че „Митена“ ЕООД е осъществило описаното в НП нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ вр. чл. 118, ал. 4 от ЗДДС и настоящият съдебен състав изцяло споделя изложеното от районния съд. Административнонаказателното производство е строго формално и за да бъде законосъобразно ангажирана отговорността на нарушителя повдигнатото обвинение следва да е ясно и коректно формулирано, като съдържа точно описание на нарушението съгласно изискването на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН и е установено със съответните доказателства. Недопустимо е едва във фазата на съдебния контрол да се установяват конкретните обстоятелства на извършване на нарушението. В разглеждания случай административнонаказателното обвинение, така както е повдигнато с НП, не е доказано, чрез представените пред въззивния съд доказателства, което обуславя незаконосъобразност на постановлението.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушения на материалния закон и на процесуалните правила. Не са били ограничени процесуалните права на страните, решението е мотивирано, като съдът е обосновал правните и фактическите си изводи, чрез подробно обсъждане на доказателствата и доводите на страните.

При този изход на спора на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН на ответната страна следва да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 350 лв. по договор за правна защита и съдействие, за което са представени доказателства за заплащане.

Воден от горното, Административен съд София-град, втори касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2678 от 15.07.2022 г., постановено по НАХД

№17480/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав.

ОСЪЖДА Националната Агенция за Приходите да заплати на „Митена“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] сумата от 350 /триста и петдесет/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.